

յատկանիշները՝ երբ արդէն զիջել էին իրենց անունները, լեզուն, կրօնը: Եղեռնի արգիլուած յիշատակները եթէ փոխանցուէին էլ մեծ ազդեցութիւն չէին թողնի «հայ» երիտասարդի վրայ եթէ նա ապրելիս լինէր ազատ ու տնտեսապէս վերելք ապրող թուրքիայում: Բայց թուրքի թշնամական վերաբերմունքը դրսեւորուել է ամէն առիթով ու նոր սարսափի ու հալածանքի ալիք տարածել: Յայը *gâvur* էր ու նրանից սերածը՝ *gâvur oğlu gâvur*. Եւ դեռ անելի կոպիտ ասուած «սրից փախած»: Թուրք իշխանութեան հակահայ քաղաքականութիւնը փոփոխութեան նշաններ ցոյց չի տալիս: Յակառակը՝ գնալով անելի բացայայտ է դառնում թուրք ազգայնական շարժումը վտանգաւոր ազգայնամոլութեան տանող *derin devlet*-ի տարբեր միջոցներով Յայկական Յարցի վերընծիւղումը խեղդելու նպատակադրուած գործունէութիւնը:

Թուրք ազգային ինքնութիւնը Յայոց Յեղասպանութեան եւ Յայկական Յարցի ուրացման վրայ է հիմնուած: Իսկ սփիւռքահայի՞ ազգային ինքնութիւնը: Այդ բարդ կառոյցը թուրք պարզունակ մեկնաբանութեամբ հիմնուած է ընդհանրական թշնամու գաղափարի վրայ, որ թարգմանուում է ատելութիւն դեպի թուրքը, ինչ տեսակ էլ որ լինի նա: Այսպիսի բեւեռացման մթնոլորտում, մերձեցումը անհնարին է: Բայց գիտենք, որ այդ բեւեռացումը արհեստական բնոյթ է կրում եւ ճշմարտութեան չի համապատասխանում: Դարձեալ, յոյսը մնում է դնել թուրք ողջամիտ տարրի աստիճանաբար մեծացող ազդեցութեան վրայ: Փոփոխութիւնը ներսից պիտի պարտադրուի, թուրք հասարակութեան ընդմիջից: